

M I M

1 6 4 8

~~C. 6. 5~~
Ll, 2, 3.

30 B 10.

In usum Pedagogii
Regii Glauchensi

123
PROPEMPTICA,

Ad

Tendentem in ardua,
GENEROSUM VIRUM-JUVENEM,
Virum Virtuti simillimum, &
in quantū intelligi Virtus potest,
laudandum;

DN. GEORGIUM Palbickij

à Nemitz!

Equitem Pomeranum;

Cum

Ex Academiâ Viadrinâ, laudibus, quantæ
homini parari, aut optari ab homine
possunt, publicè ac privatim
reportatis,

Vitæ ac morum formandorum,

EXEMPLAR

sine exemplo
propositus;

&

Recti MENSURA Votî

factus;

12. Cal. Nov. An. Domini c^o l^o cxxxvi.

reditum sibi in Patriam

pararet;

SCRIPTA

à

FAUTORIBUS & AMICIS.

Litèris MICHAELIS KOCHII.

Ad

Genere ac Virtute Nobilissimum
& Doctissimum

DN. GEORGIUM Palbitzky
à Remis / &c.

Antiquis in divitijs, aut stemmate, stemma
Nobile, Nobilium ponere TURBA solet.
In Virtute Tuâ, Palbitzky / Nobile, Juris
Caesarei & doctâ cognitione locas.
Hac est NOBILITAS, toto qua clarat in orbe;
Clara domi est, qua de stemmate, divitijs.

*Fervente seriùs prælo
præmissum*

à

CHRISTIANO CARPZOVIO J. U. D.
p. t. Academiae Electoralis Franco-
furtanae RECTORE, & Professore
Publ. Ordin.

R

*ES rara in terris est docta modestia, nec
non*

*Nobilitas humilis, Arsque, tumore carens.
Candide PALBITSKI: Tibi in his ego por-
rigo palmam:*

Jureque praecunctis Te super astra veho.

*Nil doctrina valet, quam typhus farcit & inflat,
Contemptorque animus cui comes ire solet.*

At doctrina valet, quam mansuetudo coronat:

Ex Te completo quae velut orbe nitet.

Cetera praetereo. quis enim suadain atque nitelam,

Quis valeat dotes enumerare tuas?

Macte igitur virtute tua floresce, vigesce:

Sic MOSES nobis atque CALEB seris.

Domino atque Amico suo

*inter Nobiles doctissimo,
inter doctissimos Nobilissimo,
inter utrosque modestissimo,*

*occinuit venerabundus
& gratulabun-
dus*

GREGORIUS FRANCUS

S. T. D.

Nobili

Palbitki

let.

orbes;
ivitij.

J. U. D.
s Franco-
Professore

Nobili & Generoso Viro-Juveni,
DN. GEORGIO PALBICIAE à Nemitz/
EQVITI POMERANO,
post plurima
enthae indolis, doctrinae elegantis, &
pectoris generoso honesto incocti,
ac modestiae singularis
specimina,
biennii circiter spatio exhibita,
ex Academia Viadrina
discedenti.

Sive hominem faciunt Virtus Doctrinaq; clarum;
Sive Os facundum, Nobile sive genus:
Tu certe multis aliis es clarior Unus,
PALBICIAE columen delictumq; domus:
Incluta te Virtus quoniam & Sapientia clarant;
Dicendiq; lepos, Nobile itemq; genus.
Hinc Academia eras praeclens gloria nostra,
Et Decus absq; pari, donec alumnus eras.
Non ea te lecto gavisum vidit, & umbrâ,
Luxu ve, ingentes qui populatur opes.
Nocturnis vidit sed te impallescere chartis,
Deq; die in studiis assiduum esse sacris.
Frangere te vidit culto subsellia metro:
Funderere te audivit dicta linenda cedro.
Te paribus vidit comem, inferioribus aequum;
Obsequioq; tibi conciliare Senes.

Deniq;

Deniq; non meminit quicquam te admittere, rectâ
Cui non adplaudat cum ratione pudor.
Unde ab itum dolet ipsa tuum, desiderioq;
Angitur, & tenero flagrat amore tui.
Sed tamen ire bonis a vibus, gressuq; citato
Optat, quò Virtus & vocat ipse DEUS:
Qui te praeficiet populis (mibi crede) regendis:
Moxq; dabit Celsi Principis ore loqui.
Esto memor nostri, qui vota precesq; subinde
Pro vitâ facimus, proq; salute tuâ.

M. CHRISTOPH. NEANDER,
Academiae Francof. Profefs. Eth.
Ordinisq; Philosophici Senior,
animi & benevolo adfectu,
& sincero iudicio scribb.

E Cquid, Nobilium Phosphore siderum,
Et clara Oceani Fax Pomeranici,
Gressum tam subito corripis, & Ducem,
Tecum Sicelidum, & montem Heliconium,
Totum corripis? En Tu simul ac pedem
Portâ detuleras, efferus ad fores
Gradius stetit, & musica protinus
Invasit sine discrimine pulpita!
O quàm veridici tunc nimis augures
Fatorum extitimus, de quibus, arbitris
Semotis licuit plurima candidè
Nobis differere, & congerere in sinum!

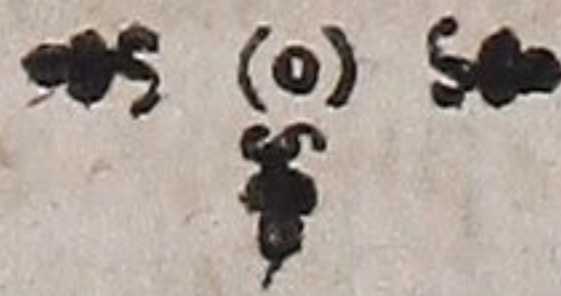
A 3

AR

Ast verè ô miseròs in sua Apollines
Vel veros mala! Si propositum tuo,
PALBITZKY, est animo, *corculum amabile,*
Aut huc ad cathedram invisere Iasonis,
Matura aut studia obferre Palatii
Conso Brennonii, & sic patrio foro,
(Sanè Marchigenis & Pomeranicæ
Nunc Genti est eadem Patria. nam Pater
Est Idem Patriæ.) fac reducem tuo
Cum vultu faciem Pacis amabilis
Contemplemur, ut hoc sub clypeo, Themis
In florem redeat, mœsta Academia
Instauretur ovans, & fora, libera
A Martis strepitu, jura reciprocent,
Sit punctisq; locus Consiliaribus:
Ut docti vireant, inter & inclutos
PALBITZKY vireat Nobilior Viros,
Jamdudum meritâ ornatus adorea.
Hoc dimitto Meum, Hoc excipio Meum
PALBITZKY augurio, coelo utinam rato!

TOBIAS MAGIRUS
Professor.

Nobilif-

Q
Prosequi
Nec
Sapè etia
Sern
Non secu
PA
Cujus er
Pra
Nontam
Fun
Quàm r
Et s
Doctora
Ing
TE nisi
Dis

NOBILISSIMO

JUVENI,

αοιδῶν ἠδίστῳ καὶ καλλιρρήμονεσαίτῳ,
καὶ ὄντως πανθίας τῆς δεξιῆς τε
καὶ πολυμαθείας ταμείῳ,
μεγάλῳ τῆς πατρίδος ἀστέρι,

Qualis mæsta parens, patrias ubi deserit oras
Unicus, inq̄, aliud tendit abire solum,
Luget, & amplexu frustra retinere laborat,
Extera pellit amor visere regna foras,
Prosequitur voto lacrymans tristissima euntem,
Nec plus quàm, Fili, quando redibis? ait;
Sapè etiam Nati falsâ sub imagine somni
Sermones gratis, sed cupienter edit:
Non secus alma Tuum discessum Academia luget,
PALBITSKI, Aonii gloria prima chori,
Cujus eras nuper cives clarissimus inter,
Prænitet ut parvis Cynthia sideribus,
Nontam prolixâ serie tumefactus avorum,
Fumosisq̄, ferox semper imaginibus;
Quàm varias reddens nomen sublime per artes,
Et studii exaugens nobilitate decus.
Doctorum omne Tibi punctum parit atq̄ favorem
Ingenii flumen dadala visq̄ Tui.
T E nisi tergemini meritiq̄, vadantur Honores,
Discessum reditûs spe propiore leva.

f.

M. JOANNES MOLLERUS,
Scholz Francof. Rector.

Abitum

MAGIRUS

for.

Nobilis.

Abitum suum memoranti,
παρωδιὸν ODES HORATIANÆ,
Quum tu, Lydia, Telephi.

QVUM Tu, PALBICIÆ domûs
Spes surgens, abitum commemoras Tutum;
Plaustra & proxima: vœ meus
In moerorem animus protinus it gravem:
Tunc nec cor mihi, nec color,
Certâ sede viget; humor & in genas
Destillat cerebro. Tuis
Sic lentis penitus maceror ignibus!
Uror, seu nivei Tui
Submotum iri, animo concipio, decus
Oris: sive bona Ingeni,
Non querenda alibi, mente recôgito.
Non, si vis ea mî foret,
Hinc tolli pateret tanta charismata,
Queis Te munificentia,
Cœli largifluis compluit imbribus.
Felicis ter & ampliùs,
Queis optanda Tui copia mox erit!
Te servet vegetum Salus:
Te fortem recreet Salus:
Cœli Te favor obtegat:
Cœli Te favor evehat.
Bellè sis, ubi vis loci.
Sit re omni lepidè Tibi.

Ad vo.

Ad votum Tibi res fluant.

Gaude, & rem gere prosperè.

Coelo vive, vige solo.

Sint dona hæc Tibi propria.

Sit laus hæc Tibi propria.

Noster dicet *amor spiritum ad ultimum.*

Επιθμια

De symmetricis ultimæ strophæ versibus.

Nobile depositum coeli, *mea magna voluptas,*
Agnosce amoris, Anime mi, cumulum mei,
Cælorum gyros votis superare rotantes
Conantis, ac vix sic loquentis sat sibi.

Delectum ex numero Tu versibus assere versum;
Aut si juvat nil posthabere, Tua optio est.

Επιταγμα PARODIUM ODES,
Musis Amicus.

JEHOVÆ amicus terricula & metus

Tradam protervis in mare *Balticum*

Portare ventis, quænam ab *Arcto*

Teutonia immineant phalanges,

Quonam *Amurathes* provocet, unicè

Securus. O cui copia narium,

Transgressa lustrum *Nata*, ridet;

PALBICIO euge meo *Coronam*

Heroi apricis nectito floribus.

Cassi Patronis nil agimus. Geret

Olim *Patrem* planè *benignum*

Hic Tibi, Fratribus & tenellis,

B

ΠερσΦωνια

Ἠὸς Φωνηαί,
Cum

CORONA,

per

Filiolam sexennem,
Non elaboratum ad pedem,
discedenti porrectâ.

Herrlich thut

mich verlangen.

Ses dann also beschloffen/ **P**AEBYZEN Edler Helde/
Zu ziehen unverdrossen/ Ewr thun habe angestellt:
So will vns ja gestemen/ Ihm zu bezeigen Ehr/
So viel als immer Ihme/ Gereichte kan werden her.
Dencken muß Ich mit Preise/ Daß Er auß Freundlichkeit/
Nach des Pompeji weise/ Der zu der Griechischen zeit/
Der Majestet Sitz wehrend/ Vntr Posidont Dach
Eingiang/ offt vnser Elend/ Besucht/ das Trauer Dach/ ^B
Dahin der Krieger Kulen/ Was flüchtig han gemacht/
Aus Joachim Friedrichs Schultē/ Noch aller Welt geacht.
Ewr Programm herrlich/ Vbr meiner Ruhm hinterre
Geschrieben wol vnd zierlich/ An tag genugsamb gibt
Ewr Gunst zu vns/ Ewr Frömbheit/ Erfahrung der Schrifte
Gotts/ vnd der Natur Weißheit/ Vergessenheit mir nicht
Der Vder/ die Ihr für andern/ Gelesen Nacht vnd Tag/
Sampt den gelarten Rednern/ Weysen/ vnd was zur mag ^{Bon}

(α) Plin. lib. 7. N. H. c. 30. (β) Georgl Rollenholz, *Recloria olim
Gymnasl Magdeburg. anno 1601. hac transeuntis diversorium.*

Von Neuen oder Alten
 Oder von mannigfaltigen
 Was soll dann Ich fürbringen
 Ich kan nicht lassen erklingen
 Solt Ich können erreichen/
 Nicht genug können austreichen:
 Die Hohen Sinn vnd Gaben/
 Euch vber All erhaben/
 Membe an zu gefallen/ bitte Ich/
 Vnd laßt es einflechten sich
 Wie vnter die Steghaffte/
 So Ewer Kunst Tugendhaffte
 Vnd wann es nun wird schicken
 (Welchs Ich herzlich ihu bitten/
 Daß Ihr dem Vaterlande/
 Seyn werdet zum Beystande
 Wie Pindarus Theroni
 Einr Stützen Agrigenti;
 Städtepfleger Ihn geheissen
 Wann G D E E wird Heyl beweisen
 So denckt auch an diß Kränklein/
 Denckt Mein/vñ meiner Brüdlein Auch alsdann gern von fern:
 Folgend hierin G D E E S Ehren/
 Auffß Niedrige zu sehen
 Fahrt hin/ Edler Patrone:
 Zum hohen Himmels Thronel
 Gemacht zur Freud vnd Wonne
 So vbraut schawen die Sonne.

(γ) Olymp. Od. 2.
 Ἐρεῖσμι' Ἀκρογάνῳ,
 εὐωνύμων τε πατέρων
 αἰῶτον, ὄρετόπολιν.

Poëten je erdacht/
 Geschichtschreibern sein fürbracht.
 Euch Edlem Herren mein?
 Ewer Lob: muß stille seyn.
 Was Hochgelahrte Leut
 Den Ruhm Ewer Tapfferteit/
 Damit die G D E E J E N Gnad
 Vnd hoch gezieret hat.
 Diß grüne K R A N Z E I E J M/
 Vmb Ewer Haupt so rein/
 Von Lohrberbäumen/ streuch/
 Allseits zu sich zeuch.
 Der Allergütigst G D E E/
 Vnd sagt's allen der Muth)
 So jekt bedrenget hart/
 Ein Seule guter Art/
 Das Lob gegeben gut/ γ
 Berümbter Eltern Blüt/
 (Verzeiht mir meine Wort):
 Durch Euch an manchem Ort;
 Geslochten Ewren Ehrn:
 Der vom Himmel hernidr
 Ihm nicht leß seyn zu widr.
 G D E E mach Euch selbst die bahñ
 Wann Er Euch vor wird han
 Der Menschen lange Zeit/
 Fahrt hin zur Seligkeit.

D. M.

B 2

ΕΥΧΩΛΙ-

nicht verlangen.
 Edler Hildt
 angefall:
 en her.
 ligkeit/
 hen soll
 ch
 wer Dach?
 macht/
 acht.
 n hinreißt
 gibe
 Schrift
 nicht
 19/
 zur mag
 Bon
 Floris olim
 verforium.

Εὐχολομαῖσι,

Provecto à Ponte Viadrino,
octiduo post exulto,
nuncupati.

Qua votis petimus, JEHOVA, nostro
Praesta PALBICIO, Piorum ocello,
Matris delicio, Patris Smaragdo,
Virtutis speculo, Horreo librorum,
Præclari Myrothecio profatûs.

Qui à nobis rapitur, minante Marte;

Ad nos fac redeat, favente Pace:

Ac, nostro, aut alio sub axe vivat;

VIVAT, nosq; hilaret spei potitos.

Orbis lux & amor sit ingementis,

Coeli stella micans triumphum agentis.

ME O,

Cujus solidè gaudeo gaudia,

Optimo ac amantiſſimo,

Æternùm amando,

Οὐκ ἐγλελασῆς τῶν ὀμιλῶντων, —

Ἀλλ' αὐτὸς ἔπαρῃσι καὶ γυῖς ὦν φίλοις,

GEORGIUS MELLEMANN,

Gymnasii Electoral. Joachimici

Con-Rector.

Consule

Consule VIR, fac Vota SENEX,
JUVENISq; labora.

Ἔργα νέων, βυλαί τε μέσων, εὐχαί τε γερόντων.
Vota Senum, Consulta Virum, Juvenum quoq; Faeta.

Der Jungen That/ Der Mitlen Rath/
Der Alten Wundsch/ sind selten ombsonst.
GENEROSE,

Non potuit sibi temperare is, qui crescenti Gloriæ Tuæ
devota hæc Propemptica, à Typôtheta mendis vin-
dicavit, quin votis illa terminaret, omnibusq; reli-
ctæ ejus apud se Epistolæ, quam Academiæ nostræ
Senior septuagenarius,

Annos perpetuâ gerens juventâ,

[ô si non annis, sed seculis multis, SEMIMORE * beatus,
Papinii hunc elemento auctum audiat versiculum!]

NEANDER, eo die, quo Tu in arenâ pulcherrimè
stabas, benevolentissimè ad Te scripsit.

Cui subjectum hinc videbis Responsi Tui, indigni situ ac
tenebris deputati, exemplū, sub discessum Tuum Tua
inter adversaria repertum. Scripta hæc si arbitrio
prolata alieno, teq; inscio publicata, Modestia indi-
gnabitur Tua,

Et Pudor, & docti legem sibi dicere mores:
esse in hac re culpam meritam non negabimus; sed eâ
quin sit ignoscenda Virtutis Tuæ adituis, nec Tua
nec cujusquam cordatorum negaverit Æquanimitas.

VIVE, VALE, sospes, felix, hilarisq; perennè:
Æternis cumulet Te DEUS, oro, bonis.

* Carion sub fin, 6. Chron.

Ex Utroq; Nobili Viro Juveni,
DN. GEORGIO PUEBZERN à Nemitz/

Equiti Pomerano,

Theologo & Juris-consulto eximio,
Philosopho & Philologo præstantissimo,
Oratori & Poëtæ elegantissimo,
Domino & Fautori honorando.

Sal. & Off.

Tractatum tuum, Nobiliss.^z gentis & Generosiss.^z
mentis Juvenis, Fautor æstimande, de Jure Per-
sonarum, pro quo transmissio gratiam, quam de-
beo, habeo maximam, avidè perlegi: in eoq; & Charit-
tes, quod de Callimachi olim operibus dicebatur, manus
abluisse suas; nec Catonem gravitatem, neq; Lælium
lenitatem, neq; Casarem colorem, neq; Hortensium dis-
tributionem, neq; Celsum argutias, nec parsimoniam
Sallustium, nec opulentiam Avitum, neq; Gracchum
impetum, neq; Crassum maturitatem, nec calamiæstros
Macenatem, nec Quintilianum acumen, requirere pos-
se deprehendi. Quo nomine & Tibi, & Parentibus
tuis, & Patria, & reipubl. literaria, imò Christiana u-
niversa, Academiaq; nostra, cujus nobile membrum es,
gratulor.

Macte animi ingeniiq; tui! sic ibis ad astra:

Hac coelumq; petes viâ.

Ut autem & tu intelligas, Tractatum tuum bracteatum
non vellicatim, ut ille ait, & saltuatim, nec obiter &
perfunctoriè, sed in solidum, & cum curâ mihi lectum;
& ego Opponentis quasi partes, quas in publico per va-
letudiæ

letudinem loco obire non licuit, privato hoc agam scri-
pto: conjeci, qua inter legendum notavi, in adjunctam
pagellam: de quibus non tam meam sententiam Tibi
aperiendam, quam tuam exquirendam duxi. Nec Tu,
qua es moderatione, fraudi mihi esse fines libertatem in
theses tuas inquirendi: Et tibi tam facile erit ijs, qua
contra dicentur, respondere, quam descendit imber cum
pluit, aut vulpes pirum comest: quod in publico quoque te
fecisse, Et longè illis, qui linguam, quam in tabernis Et
circulis habent promptissimam, in cathedram ubi vene-
runt, ita cohibent, ac si Angeronam matrem, Carpocra-
tem patrem habuissent, dissimilem fuisse, magnâ cum volu-
ptate intellexi: imò ita futurum prævidi: nec mirum.
Nâ ut illud Venusini vatis paullulum immutatū usurpè:

Rem tibi Socraticæ monstrârunt, ô bone, chartæ,
Verbaque prævisam rem non invita sequuta.

Alit in te perpetua lectio ingenium, quod nisi jugi lectio-
ne reparetur, agrescere solet: Et quia, teste Boëthio, nul-
la magis ad animum disciplinis via quam auribus patet;
publicas quoque Professorum lectiones non fastidiosè neg-
ligis, sed assiduò frequentas: tametsi divinitate ingenij,
tu opte Marte, sine magistris proficere, Et instar Mani-
lii Senatoris Romani, doctrinis nobilis doctore nullo
esse potueris; neque ignores, apud veteres auditoris no-
men in contumeliam transisse. Proinde nec

Semper es auditor:

Sed intra breve temporis spatium bis cathedram con-
scen-

scendisti, & de rebus juridicis atq; politicis magno omni-
um applausu disseruisti, ac subsellia versu, ut Juvena-
lis utar phrasi, subinde fregisti. Factatum pro verbii
modo inter Græcos olim fuit, ὅτι ἐστὶ πειθῆς ἰερόν ἄλλο, πλὴν
λόγῳ, prater orationem non est persuasionis sacellum.
Id in tuo quoq; ore sedem defixit: tibiq; seu liberum, seu
ligatum placet alternare sermonem, intonare, ut ille ait,
ambifariam suppetit.

Bene vale, Nobilium gemma: quem prævideo pro-
pediem futurum adflicti Christiani

Senati columen, præsidium populi:
de quo illud Ovidii usurpari poterit,

Fortisq; viri tulit arma disertus: aut Sidonij,

Pugnacis tulit eloquens coronam:

à quo non multum abludivit distichon thesi 103. allatum:
cujus prima verba operarum fortè typographicarum
incuria transposuit: auctor verò est non Benckendorf-
fius, sed Albertus Fridericus Mellemannus, Simonis
ICTI F. Poëta elegans & argutus, Cl. DN. Georgii Mel-
lemannitui, gentilis. Bene vale, inquam: & quæ non
carpendi studio, à quo longè absum, sed candido & beni-
volo animo scripsi, eodem, quo soles, accipe: & amore
me tuo complecti perge.

Ex museo meo ad d. III. Id. Oct. Juliano anno Messia Regis aterni
Cl. 12. CXXXVI,

Qui Generosam Tuam Nobilitatem
amo & æstimo,

M. CHRISTOPH. NEANDER
manu meâ, licet ægrâ,

SPECTABILI,
Amplissimo, Clarissimo atq; Excellentissimo
Viro, Domino

M. CHRISTOPHORO NEANDRO,
Polyhistori Sophoq; incomparabili, &c.
Domino meo & Præceptori perpetuâ
pietate colendo.

Salve omnium, quos amare, quos æstimare ac sus-
picere debeo, Præclarissime atque Excellen-
tissime.

Quibus verò laudum titulis hunc compellabo
tandem: qui Sibi Debitas, mihi inscripsit; imò
qui quasi Proprietatis Jure suas, effusis affectûs
protuberantis habenis, in me contulit? Si pares
conatui vires expertus ego, si adeptus facultatem eorum
quæ voluntas suadebat, quorum amatorem me gessi, pos-
sessor essem: vix tamen referre dignas valerem. Po-
tens ille super omnia, Sapientiam petentibus, infirmis
Virtutem pollicitus; istas mereri me faciat, quibus in-
geniosa Sapientia me Tua Facundia insignivit, ne indi-
gnus videar; secernat me vulgo & literatorum & No-
bilitum, eòq; provehat, quò cogitationes meas semper di-
rexit, ne ingratus manere cogar. Gratias enim debe-
re me, nisi intelligerem, despiciatui meritò forem, ut stu-
pidus; si dissimularem, reprehensionem justè incurre-
rem, ut iniquus; si negarem, odium agrè effugerem,
ut improbus. O felices nimirum pagellas meas; si le-
gunt, qui amant; si intelligunt, qui legunt; si censent,
C qui

qui intelligunt! A CHRISTOPHORO NEANDRO
castigari, honorificum duco; amari, gloriosum; lauda-
ri, triumphale ac palmarium. Quippe, in omnibus po-
tioris sortis deliciis, ecquid blandius, eorum favore, qui
Docti? quid pulcrius, eorum applausu, qui Magni?
quid utilius, eorum scrutinio atq; examine, qui Boni
sunt? Hi scilicet amant, quos laudare possint; laudant,
quos non amare non possint; castigant, quos amatos lau-
dare coram pluribus, amariq; laudandos à pluribus cupi-
unt. Sæpè me, sæpè sic igitur (ex animo, Davidis illud
pronuncio) Percutiat me Justus in misericordiâ & in-
crepet! id malo profectò, quàm pretioso ab alijs un-
guento deliniri. Magis etiam, cum Augustino meo,
amabo inspicì à rectis, quàm timebo morderi à perversis.
Gratanter enim suscipit oculum columbinū pulcherrima
& modestissima caritas; dentem autè caninū vel evitat
cautissima humilitas, vel retundit solidissima veritas.

Priorem in Toga, quam corripendam ignorare non
potui vel ex vulgato Ciceronis illo:

Cedant arma togæ, concedat laurea linguæ:
à fronte hexametri nimio factam priorem,
————— miror, & idem

Indignor. —————

Metri interim peritus Lector membris nescio quò disje-
ctis transpositione facile medebitur contrariâ.

Verecundiam meam gaudium solatur, cujus blandior
exinde fomes hos intimos sensus titillat, quòd crude spe-
cimen

cimen
à tant
cum cu
à NE
que po
primar

Q
M
Q

Hoc m
ominar

Is audi
M. Mo
felici P
meo ce
ratorun
latentis
ni Amo

Dab

cimen industria in Jure mea, & fritinnientis primulum,
à tanto viro non obiter aut perfunctorie inspectum, sed
cum curâ perlustratum videam. Beneficium fuit legi
à NEANDRO: jam quanti est muneris instar, censeris?
quæ porro felicitas, probari, erit? Ac versibus uti ex-
primam, quod sentio:

Quem non laudati laus excitet ampla NEANDRI?
Me certè, non in fastum, sed robur, in altâ,
Quâ contendo, viâ ad PRETIUM NON VILE LA-
BORUM.

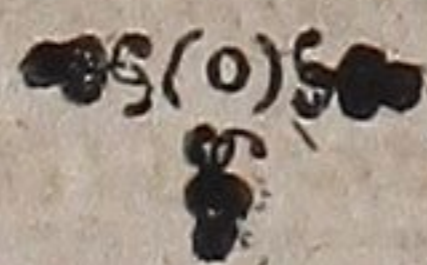
Hoc mihi, Venerande Præceptor, Sapientissime Senex,
ominari & apprecari perge; largiatur Supremus ille, qui
Scit desiderium Cardiognosta meum.

Is audiat hesterna etiam vota, quæ monitu cultissimi
M. MOLLERI de castissimo mentis incensa penetrati
felici Perennitati Tuæ concipiebam. Hac adventui
meo ceu pia munuscula præmittere debui ad Regem lite-
ratorum, quem veluti Numen aliquod hucusq; tacitâ
latentis affectûs Religione colui, jam expressiore Æter-
ni Amoris ac Honoris cultu

Devenerabor

GEORGIUS Palbickij à Nemitz
Eques Pomer.

Dab. reversus à publicâ Pandectarum lectione D. NEANDRI,
Prid. Id. Octobr. anno 1636.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Q. ... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

DFG
8118

Carmen Elegiacum quod scripsi Joanni Baptista Gebelio
Svidnic. Silesio Pastori Ecclae in Raciborow.

cum praedum Magistrum nancisceret Decano
M. Theodoro Berto 17 Calend. Maij
A. 624. aetate meae 19.

Ita bonis avibus GEBELI, quos Deus Autor,
Cui te fata vocant, ita bonis avibus.

Magnum opus adgrederis, sed, quod tibi cine fultus
Numinis atberei, fortiter expedies.

Ambuet orantis linguam locuplete Suada,

SPIRITUS Orator caelicus ille, tuam.

Seminium disperge **DEI** per cordium agellos:

Nec sine mole preces, aut sine fruge, dato.

Et vineta **DEI** assiduo accubudq; labore

Percole, quo fructus mille, supraq; ferant:

BAPTISTAM ex cathedra **BAPTISTA** imitare tonantem

GEBELI! vera pro pietate puta:

Instrue non-doctos, errantes corrige, fractos

Erige, confuta dogmata vera minus.

Sic vivente volent tecum partizier annos

Prospera dicentes quos sacra dicta feres.

Sublatiq; olim manibus, sine pondere terram

Manibus optabunt, (sed bene sero) tuis,

Cum tuba te rupta tumba revocabit ab umbris,

IOVA, mei pastor dicet, adesto, gregis;

Ambrosia rursus te pascam & nectare; quare

Magna cape astrati pramia, carpe, poli.

Hoc penitis animi penetrabilibus opto, precorq;

JANE mihi multo n nomine care! **VACE.**

ULB Halle

3

002 062 674

123

EMPTICA,

Ad

ntem in ardua,
I VIRUM-JUVENEM,
tuti simillimum, &
ntelligi Virtus potest,
laudandum;

RGIIUM Palbicki

Nemik!

Pomeranum;

Cum

Viadrinâ, laudibus, quantæ
ri, aut optari ab homine
, publicè ac privatim
reportatis,

orum formandorum,

EMPLAR

ine exemplo
propositus;

&

MENSURA Voti

factus;
n, Domini clo lo cxxxvi,
um sibi in Patriam
pararet;

SCRIPTA

à

RIBUS & AMICIS.

MICHAELIS KOCHII.

